

УРЕЂУЈЕ:
РЕДАКЦИОНИ ОДБОР
 БИБЛИОТЕКА
 УРЕДНИШТВО И
 АДМИНИСТРАЦИЈА
 УЛ. СЛОБОДЕБ И 6
 СРПСКА ГОРА
 ТЕЛЕФОН Број: 21

ЗЕТА

ЂУРЂЕ
 СРНОЈЕВИЋ

ПОЈЕДИНИ БРОЈ 1 ДИНАР.

ТРОМЈЕСЕЧНА
 ПРЕТПЛАТА 12 ДИН.
 ЗА ИНОСТРАНСТВО
 ДИН. 25

ОГЛАСИ ПО УТВРЂ. ТАРИФИ.
 Текст дин. 15 по 1. см.

ГОДИНА I

Све што се тиче листа
 слати на администра-
 цију „ЗЕТА“

НЕДЈЕЉНИ ЛИСТ
 ПОДГОРИЦА, недјеља 15. јуна 1930. год.

РУКОПИСИ СЕ НЕ
 БРАЂАЈУ

БРОЈ 4.

НАШЕ САМОУПРАВНЕ ОПШТИНЕ

Наше општине нијесу организоване онако како би могле одговарати својим правим задатцима. Њихови су задатци у првом реду, да раде на културне, социјалне и економске потребе, које долазе у дјелокруг самосталних или властитих послова општине. Међутим оне данас служе више као извршни орган државне власти и због тога врло мало одговарају појму самоуправе.

За такво рђаво стање код наших општине има више узрока, а као главни узрок може се истаћи то, што још немамо један модерни и савремени закон о општинама, већ се још увијек послови морају обављати под режимом разних законодавстава, а нарочито у погледу буџетирања општине.

Општине у Цр. Гори газдовале су скоро без икаквог рачуна све до оснивања обл. самоуправе, јер није било ни једне институције законом овлашћене да прегледа и одобрава њихове буџете. Тек од тада почео се уводити доста добар ред у њиховом газдовању.

Према податцима из 1928. буџетска оптерећења свију општине из Ц. Горе прелазила су суму од 23. милиона динара. Од ове суме припада на варошке општине 18. милиона, а остало на сеодске општине. Важно је истаћи да се од укупних прихода код сеодских општине расходује на личне и материјалне издатке 50%; на отплату дугова, који су већином произашли опет од личних расхода 30%; на издржавање школа 16%; а тек 4% на подизање зграда путева, вода, привредних предузећа и у опште на све социјалне и економске потребе општине.

Код варошких општине лични су расходи такође

највећи, али нешто мањи него код сеодских општине. Податци о приходима показују да просјечна стопа приреза код сеодских општине износи хиљаду и четрдест на сто, док варошке општине своје приходе црпе највећим дијелом од трошарине и других такса.

Има неколико сеодских општине са врло великим процентом приреза, као нпр. општине команска са процентом од 6300%, брчeosка са процентом од 3077%, липовска са процентом од 2400% и паштровска са процентом од 3000%, непосредне порезе. Ово је појава код сиромашнијих општине у којима је основа непосредног пореза и сувише ниска, због чега се и проценат општин. приреза морао знатно попети.

Одкупне суме по општинским буџетима долази на појединог нашег становника по 140. динара и то за сеодско становништво по 56. дин. а за варошко по 218. динара на свако лице. Варошко становништво је дакле, више и јаче оптерећено општинским наметима од сеодског, а дали је ово оптерећење и теже, ствар је дубљег проучавања економско-финансиске снаге сеодског и варошког становништва.

Из свега овога види, се да је народ врло много оптерећен са општинским дажбинама, а да му општине за то, са својим садашњим уређењем, не доносе скоро никакву корист, јер смо видјели из њиховог буџетирања, да сва оптерећења која отуда народ трпи, служе највећим дијелом за претсједника и још неколико општинских платеника.

Стога је неопходна потреба за што скорије доношење једног модерног и савременог закона о општинама, који ће створити од

садашњим општине веће политичке јединице и поставити на бољој и здравијој основи њихову администрацију, финансије, економску страну, социјалну заштиту и хигијену, те их тако претворити у народне радионице са пуним правима самоуправне институције, а не да буду само полицијске експозитуре. — До тада пак, требала би банска управа, да при одобравању општ. буџета, настоји колико је више могуће, да се по општинама заведе највећа штедња у личним издацима, а буџетска оптерећења да се употребе на продуктивне сврхе, за извјесне грађевине, као за подизање и оправку општин. зграда, вода, путева, мостова, сађење дрвећа и других потребних и корисних радова у општини. В.

ЗА ОЧУВАЊЕ УГЛЕДА

Интересира нас питање очувања трговачког угледа код нас. То је питање врло важно и ми ћемо му посветити нарочиту пажњу.

Позната је чињеница да су наши трговци прије рата уживали нарочити углед. Они су били људи чврста карактера и чврсте ријечи. Њихова ријеч била је јача од макаквог писаног уговора. Отуда долази велико повјерење које су уживали на страни. Један наш трговац није требао да се много брине за прибављање кредита. Сам факат да је трговац из Црне Горе била му је најбоља препорука.

Наши трговци су цијенили толико повјерење и никад га ничим нијесу проиграли. Чињеница да су послје рата добијали понуде од разних фабрика и магацина да обнове пословање, ласкава је за њих и најбољи доказ за ово наше тврђење.

Послје рата су се прилике знатно измијениле.

На првом мјесту настало је о трговини неко чудно мишљење, да је она лако средство зараде и обогаћења и занимање, где је све дозвољено чинити. Са таквим нездравим појмовима, лађачи су се трговине и звани и незвани. Многи од ових нијесу имали никаквих обзира. За њих је било главно звати се трговац и зарадити. О каквом угледу.

чистини посла и сличном они нијесу водили рачуна. Настао је био на тај начин у трговачком сталежу код нас један хаос, који је био потенциран помањкањем прописа, који би регулисовао односе у трговини.

Овакве околности имале су и оставиле јаким реперку сија у трговачком сталежу код нас. Низали су се стечајски случајеви, настали су прекооћна затварања радња, бјегство у иностранство и томе слично. Већином су тако лоше пролазили баш људи, који су се у трговину упустили са тако нездравим појмовима, али су несолидним радом ових, због њиховог незнања, због њихове несолидне, безобзирне а често и луде конкуренције били уздрмани а када и порушени темељи старих и угледних наших трговачких кућа.

Јасно је да су кредитори били оштећени и да је код њих било настало неповољно мишљење о нашим трговцима. Услијед оваквих околности они су почели да се устежу од склапања посла у Црној Гори.

Лоше последице поремећених прилика у трговачком сталежу код нас осјећају се, и ако у знатној мањој мјери, и данас. И ако наши трговци имају кредит тај им се не даје онако великодушност као прије рата. Фабрике и магацини поред повјерења, које имају према нашим трговцима имају још увијек и неку дозу страха када са овим склапају посао.

Признајемо да су многе стране фирме претрпјеле великих штета услед поремећених прилика код нас. Признајемо да они имају разлог да буду строги при подјеливању кредита. Али исто тако хоћемо да истакнемо да је сада излишно имати и најмању дозу страха према нашим трговцима. Трговачке су прилике код нас тако рећи нормализиране. У трговачком сталежу је настало пречишћавање, тако да можемо рећи да су данашњи трговци људи имовно и карактерно јаки. То су људи који држе до свога угледа и који за службују у сваком погледу и свачије повјерење. Евентуални изузетци, тако су незнатни да не могу ући у обзир.

Поред свега тога ми апелирамо на наше трговце да свој углед и даље одрже на достојној висини, на којој су га држали увијек, па и у најкритичнијим моментима. Л.

**КО ОГЛАШУЈЕ
 тај НАПРЕДУЈЕ**

ЦРНОГОРСКА „ЕПОХА“

Изашао је из штампе први број „Епохе“ од 7. ов. мј. недељног листа у Цетињу. Од раније објављеног програма јавности лист се знатно удаљио, третирајући разна друштвена питања фрагментарно, рекло би се овлаш, у недовољно истакнутим интенција програмског рада једног сериозног листа, какав се замишљао или замишља. Према томе волумен првог броја „Епохе“ далеко више инклинира обичном кроничарском обилежју, могло би се рећи донекле, булеварских листова, бавећи се шта више и оним новинарским пословима, који представљају последњи трајај за одржање тираже (конкурс за најлепшу црногорку). А оно, што је било програмско, за овај број није испунило предвиђено очекивање те је садржина листа по нашем мишљењу знатно подбацила.

Разматрајући надаље садржину листа, поглавити кроничарску, па да нам у очи нетачно сервирана кроничарска вијест под насловом „Догађај на Цетињу“, а тиче се посјете претставника привредних комора наше Краљевине након одржања редовне годишње конференције у Дубровнику 25. и 26. пр. мјесеца у Црној Гори, гдје се наводи, да су дотични претставници посјетили само Цетиње 27. пр. мј. и вратили се истог дана у Котор. Међутим је

врло добро познато и кроничарима на Цетињу и у Подгорици и дописницима појединих београдских и загребачких листова, да су претставници комора посјетили истог дана Подгоричку трговачку индустријску и занатску комору, у чијем се просторијама одржала свечана п л е н а р н а сједница.

Како смо ми интезивно пратили рад конференција комора у Дубровнику и Подгорици, нас нарочито чуди овако погрешно, сумње нема, тенденциозно, нотирање догађаја кроз један листх који има претнезије, да потпомаже идеје, напоре и сваки конструктиван рад (ваљда и сваки објективан новинарски рад), а побија све појаве које су с тиме у опречности, како се то у уводној ријечи „Епохе“ јасно наглашава. Овако и слично погрешно сервирање вијести мора изазвати оправдан револт сваког објективног читаоца. поготово интересанте, а несумњиво мора нашкочити популарности једног листа којему је циљ, да користи ширењу објективне јавне ријечи у нашем прилично заосталим крајевима.

Ми ипак поздрављамо појаву „Епохе“ вјерујући, да ће и у будуће погнунити програм рада одабранијом садаржином и да ће коренито ревидирати обавештајну службу.

Илија Златичанин

ЗНАМЕНИТИ ПОДГОРИЧАНИ

АЦИПАША ОСМАНАГИЋ

Османагићи тврде да су родом из Бајица од братства Мартиновића и да је њиов предак био од оне црногорске властеле, коју је Станко Црнојевић одвео Султану у Цариград те која је пристала да се дотура

Ова је кућа дала пуно славних људи и што ју је највише красило било је то да они нијесу били од оних ситничарских зулумћара. Личности које су играле видну улогу биле су: Алај бег, Хасан паша, Аципаша и Бећир бег, који је, после заузећа Подгорице од стране Ц. Гора, има ту част да буде постављен од стране Кр. Николе Петровића за војводу После Алајбега и Асанпаше, долази Аципаша који је живио у првој половини 18. вијека

Аципаша је био поборан човек, јунак, добар војсковођа и веома образован човек. Српске гусле хвале га као добра јунака а добра дјела његова која је починио по Подгорици и другим мјестима и сад постаје и свједоче, да је био неуморни радник. Колико је био строг види се по томе што је у Вјетрнику објесио лакат чохе, који нико није смио дирнути, него да ту изагњи Ову строгу пажњу у његовом подручју свједочио је још један догађај који се одиграо у Подгорици Било је то једног пазарног дана. Једном, сељаку је био неко украо коња. Овај право цред Пашу. Паша му је рекао ове ријечи: „Тражи до сјутра,

не нађеш ли га дођи сјутра да ти ја дадем мала вранца, којима је драг као моја глава.“ Сјутра зором освануо ја украдени коњвезан зг алку за Паши-на оборја врата.

Паша је много полагао на побољшање и украс Подгорица. Калдрма, коју је Подгорица имала, поправка Немањиног купатила; Хан за странце; Сахат кула, која и данас постоји; мост на Цијевни, који је везивао Зету са Подгорицом — Све је то пашино дјело. Како је мост стари под самом тврђавом а на ушћу Рибнице у Морачу, био разрушен, Паша је и њега подигао, те се и данас назива његовим именом.

Ацину њежност и искреност дивно описује Вој. Марко Миљанов у књизи „чојство и јунаштво; у којој приповједа шта је Алија хтио да жртвује за Ђулу Јовавова кад га је објесио скадарски Везир, за то што није хтио носити барјак пред Везировом војском која је ишла на Куче

(Наставиће се)

БОРБА ПРОТИВУ СКАКАВАЦА

Као што смо у једном од прошлих бројева нашега листа објавили легло скакаваца у неколико сеотских општина среза подгоричког сваког дана даје све вишу опасност.

Рад на уништавању ове штеточине отпочео је прије

двадесет дана.

До сада ја утрошено око 8.000 килограма нафте, која је купљена из кредита предвиђених за ову сврху и то: из фонда Њ. В. Краља 12.000 дин. Министарства Пољопривреде 24.000 дин. и из Краљ. Банске Управе са Цетиња 7.000 динара.

Али и поред најенергичнијих мјера, које су предузете, да се уништи ова напаст, бојати се да ће скакавци учинити осјетне штете, а нарочито у општини Горњо-Зетској.

Радовима на терену руководи пољопривредни референт Инж. г. Понексић. Дана 12. ов. мј. радило је у пом. општини око 600 радника из општина: Средњо и Доњо-Љешанске и Љешкопољске са 30 прскалица.

Највећа је тешкоћа у томе што сељацине схваћају опасност ове штеточине, те су отуда пољоприв. власти присиљене да их помоћу жандармерије натјеравају.

Према стручном мишљењу Инж. г. Понексића скакавци неће направити никакве штете, ако неби недостало кредита за набавку нафте.

Ми с првом очекујемо од Краљ. Банске Управе са Цетиња, да ће у недостатку именованих кредита, она ставити на расположење потребне суме, како би се стало на пут овој штеточини, која даје велику бригу нарочито околним селима у којима се легу на гомиле.

P. S. МОБА

(Наставак)

Крај њиве у непосредној близини шумарка, подало је кукурзово класје као снопље испред ногу Станише најбогатијег сина и Маруше најсиромашније ћерке овога села. Станиша и Маруша су се необично волели. Љубав није имала граница. Једино зло које их је растављало беше превелико богатство Станиших, и опет пука сиротиња Марушених родитеља Станиши родитељи били су противни свакој вези са Марушом, те су му забрањивали сваки сусрет са њом. Станиша је па-тио. Но, ипак покоравао се вољи својих родитеља. Био је чврсто решен, да је узме за жену Маруша је Станишу још јаче волела. Не због његовог богатства, већ чисто из идеалних побуда,

„Баш нам се вечерас пружила прилика, да се договоримо за

МОНАСТИР ОСТРОГ

На седамнаест километара од Никшића, постоји прије 1646. г. у сурих гудурама острошких планина манастир Острог посвећен моштинам Св. Василије — чудотворца.

Прије доласка Св. Василија г. 1651. у горњем манастиру, постојале су испосничке ћелије, али се незна одкуда. Доласком пак, Св. Василија, ћелије су већином обновлене и повећане, у којима је живио Св. Василија као митрополит, све до године 1671. када се и преселио. Све Ове ћелије су изгореле 1923., а 1924. обновлене.

Доњи манастир подигнут је г. 1820. Од онда до данас постепено су се подизале нове зграде, у колико је то материјална могућност манастира дозвољавала.

Ранији изглед манастира Острога личио је на шанац, јер су са свих страна манастира биле такозване пушкарице, кроз које су црногорци провлачили пушке бранећи се од турака.

Горњи манастир изгорио је 1923., а 1924. године модерно саграђен. Личи на колосалну грађевину, једног манастира.

Након смрти Св. Василија у велико стижу поклоници разних народа без разлике вјере, отуда се манастир Острог побраја по исцељењу међу најчувеним манастирима у нашој Држави.

Околина манастира Острога је, посијана костурница једне велике неприкидне мученичке борбе Црногораца са турцима, гдје су турци сијали смрт, не штедећи војнике, старо, ни младо, па чак ни нејаку дјецу у колијевци. Она је неколико пута обливена крвљу наших предака.

На садањем манастирском добру, насељено је мноштво фамилија. Имаде овећи број оставштина од испосничких ћелија.

Управник манастира Острога је архимандрит Г. Леонтије Митровић, који је много користи допринио на свестраном ширењу манастира.

Ми његов успјех поздрављамо, и желимо, да продужи рад још на много већој завидној висини православне цркве.

наш заједнички будући живот“ шапну Станиша Маруши, која му је и у моби била партнерка. Добро је! Али гледај, молим те, пресеца га Маруша. — „Видиш како је онај месец правичан. Све нас једнако обасјава.“

Да, настави Станиша: и богате и сиромашне. Он не прави никакве разлике, — Ја ћу те узет за жену, па макар бјежао са тобом преко дубоких мора. Ти си од сада моја вјереница. Пристајеш ли? Пристајем! Сретна сам. Али твоји

Још јој је хтио нешто говорити, али га омете чича Ђокина жена, која у моменту, када се растављаше дан од ноћи позва мобу, да се одмори и поткрепи.

Моба се на мах сакупи. Седоше у прикрајку. Станиша није могао мирно седети. Нешто га је притеривало да и моби саопшти оно што је мало пре Маруши шапнуо. Господо, ову ћу ноћ

(Наставак на 4. страни)

НАЦИОНАЛНИ НЕДЕЉНИ ПРЕГЛЕД

Румунски парламент прогласио је Принца Карола за краља Румуније, а досадашњег малолетног Краља Михаила за престолонаследника.

Краљ Карол повјерио је мандат за састав владе генералу Пресану пошто политичке личности нијесу успјеле да образују концентративну владу.

Курија муслиманске Вјерске заједнице, која већ неколико дана засједава у Београду, изабрала је три кандидата за Реис-ул-улему, од којих је Бањалучки муфтија добио највећи број

гласова, те је Указом именован за Реис-ул улему.

О Духовита је отпочео слет средњошколских сокола у Београду. На слету стижу велике поворке наше соколске омладине из цијеле државе.

Фашисти су држали у Берлину скупштину, са које су манифестујући улицама клицали „Италијанској Далмацији“ Том приликом су демонстрирали пред зградом нашег Консулата, оштетили су Југословенски Грб и фасаду зграде и запалили Југословенску и Француску заставу.

Наши гости

Г. Василије Грђић познати национални и просвјетни радник из Сарајева, баио се је у Подгорици 9. и 10. овог мјесеца, по пословима „Просвета“.

Специјални грађевински сајам узорака

Загребачки збор умолио је оvd. Трг. Инд. и Занат. Комору у Подгорици, а ова наше уредништво, да објавимо: у Загребу ће се од 13—22. септембра т. год. одржати специјални грађевински сајам узорака.

За вријеме овога сајма вршиће се и европски интернационални, а истовремено и југословенски конгрес градитеља

Такође ће се у Загребу од 13—22 септембра одржати и специјални сајам текстила и крзна.

Збору у Загребу потребно је да пријаве стигну најдаље 20. јуна 1930. год.

Посјетиоци ће уживати нарочито попуст.

Из Управе Дома Народног Здравља

Рад на терену по послу сузбијања маларије отпочео је прије неколико дана у општини Косоволушкој срез Дан. Градски.

Појава шарлаха и дифтерије

У двије породице, оvd. вароши прије пар дана појавила се је заразна болест шарлах и дифтерија.

Санитетско одјељење општ. подгоричке, предузело је потребне мјере да се отклоне ове заразне болести, које нам задају велику бригу.

Знатлиски Еснаф у Подгорици

Управа Знатлиског Еснафа у Подгорици издала је наређење сходно члану 102 закона о радњама у вези са чл. 36. свога угледног статута, да сенајдаље до закључно 1. јуна 1930. год. изврши упис калфа и шегрта на подручју среза подгоричког. Калфе плаћају за упис Динара 20, а шегрти Д 10.—

Упис се врши у Еснафској канцеларији ул. Балшића бр. 9.

Ово је похвалан рад нашег Еснафа али вјерујемо да ће и у будуће рјешавати сва питања на опште добро својих чланова занатлија.

Ми ће мо се о досадашњем раду Еснафа у једном од идућих бројева мало више позабавити

Исправка

У прошлом броју нашег листа поткрала се грешка: г. Мићо Вукчевић, учитељ у „Скадру“ за школског надзорника а треба учитељ у „Цетињу“, што се овим исправља.

Кривични претрес

У уторак 17. јуна ов. год. оvd. Окружни суд наставиће кривични претрес Вукалу Вукчевићу, бив. полиц. писару Поглаварства среза Подгоричког.

Вјеридбе:

Г. Ђоко Поповић вјерио се са госпођицом Ксенијом Ф. Радетић из Подгорице

Г. Гајо Мемедовић из Шавника, вјерио се са госпођицом Олгом П. Вукчевић из Подгорице. Младим вјереницима наше честитање

ЖЕНИДБА

Државни чиновник, стар 28 г. лепе спољашности, интеллигентан, леп и симпатичан, желео би ближе познанство, са симпатичном госпођицом из боље фамилије од 18—22 године. Женидба није искључена. Дискреција чашћу зајамчена. — Само озбиљне понуде са оригиналном фотографијом на администрацију „Зета“ под знаком брак.

Читуља:

Нашег пријатеља и сарадника Г. Илију Златичанина задесила је 11 ов. мј. у 10 сати увече тешка породична жалост, смрћу његове супруге Неде.

Покојница је била честита и добра домаћица.

Сахрањена је уз велико учешће грађана 12 истог у 4 сата послјеподне пред храмом Св. Ђорђа.

Ожалошћеној породици наше искрено саучешће.

Спорт

БАЛШИЋ — БУДУЋНОСТ 1:0

Три пут заказивано, три пут рјешавано првенство Подгорице између горњих клубова у прошлој недељи 8. јуна добило је резултат, за који су се борили на живот и смрт.

Борба је била жестока нарочито у другом полувремену. Могло се примијетити да је БАЛШИЋ био надмоћнији и у првом и у другом полувремену. Гол за Балшић пао је незнатно али потпуно правично.

Будућност је покушавала из неколико да савни резултат, но у томе није и поред најбоље воље успјела. — Гол је пао пред крај другог полувремена.

У другом полувремену било је дивних комбинација са обије стране али се није могао промијенити резултат:

Судија из Тивта, био је објективан, док се држао метода кратке игре, без ма и најмање грубости.

Чешће је досуђивао моменте које не спадају у дјело кру, л о п т а њ а.

НАША НЕДЕЉА

Са ружним обичајима претјерали смо Славе нас упропастише мртваци нас осиромашише. Прошле остатке сахрањујемо, са парадама, музикама, лелекањем и. т. д. Све то кошта много новаца и труда. Мртавац више однесе, него што живима остане.

Не зачудимо, се, када једнога дана на уобичајеним црно уоквиреним плакатама, прочитамо:

С болом у души јављамо да је наш никад непрежањени отац, син и ћед Н. Н. преселио, се у вјечност у цвијету, своје младости у 80. години свога живота.

Спровод непрежањеног покојника биће сјутра у 9 сати Посјете се примају одмах. Посјетиоци ће се служити вином, лозовом ракијом, кафом и по, споразуму. На лелекање ће одговарати чувени лелекач г. Н. Н. Славопојке ће нарицати позната тужбарица симпатична Госпођа Н. Н. Даровитог покојника, до вјечне куће, испратиће Општинска Музика.

Моли за посјету ожалошћени: отац, и син и ћед са осталом родбином.

Ево како нас овакви обичаји рђаво илуструју:

Умро један цетињанин. На покајање дошло око 20. сељака из околних села, и баш када су се по обичају испрсали, руке раширили и залелекали — О ле-ле мене ле-ле е-е наишли су немачки туристи које је овај призор запрепастио и уплашио, јер су помислили да су се црногорци намјерни са њима обрачунати због непријатељства у свјетском рату. Немци су почели узмицати и једва им се објаснило да су то обичаји црних Брда Културним Немцима, по јунаштву симпатични Црногорци, изгледали су оваквим обичајима и сувише дивљи.

ШТО ЈЕ ЦАР?

Једом приликом кад је Цар Франо Јосиф посјетио Ердељ, дошло је мноштво народа да га поздраве. Међу осталима налазо се један, сељак који је путовао три дана док је стигао на мјесто да види и поздраве цара. Кад је цар стигао са својом праћом у сјајном шестоперју, сви су сељаци викали „Живио!“ само је шутио онај сељак који је три дана путовао. Када су га послјеподне питали. „А што си ти тако разочаран?“ одговорио је: „што је цар! то је човек као и остали људи! А гдје му је двоглави орао?“

СТАН ЗА ИЗДАВАЊЕ

Издаје се стан од 4 собе у Центру Нове Вароши. Упитати у администрацији Листа.

НОВЕ КЊИГЕ:

У издању књижарнице Пера С. Вукотића штампана је као I. свеска Библиотеке Народног Униеврзитета“ ПОДГОРИЦА и ЊЕНА ОКОЛИНА од др. Николе Шкерковића. Цијена дин. 5.

Дневник

Велики Кермес

Мјесни Одбор Црвеног Крста у Подгорици приређује данас 15. јуна ов. год. у парку и на Немањиној обали, велики кермес са богатом лутријом, бифеом и осталим приредбама. Свираће општинска музика од 19 до 20 часова слушаће се преко радија београдска првокласна опера.

Улазнице за одрасле Дин. 5 а за дјецу Дин. 2. —

Почетак у 5 сати послјеподне.

Пјевачко друштво Слога

У понеђељак 9. јуна ов. год. гостовало је у Подгорици Пјевачко Друштво „Слога“ из Сарајева, којом је приликом давало у башти хотел „Империјал“ вокални концерат.

Програм је у сваком погледу успио, те се управи и члановима, може честитати.

Гостовање Љубљанске драме

Ансамбл љубљанске драме приређује током овога и идућега мјесеца велику турнеју по свима већим мјестима Југославије, под водством професора г. Шеста и г-ђе Јуванове. У Подгорици ће гостовати 26. ов. мјесеца и даваће најбољи комад из свога бираног репертоара. Ово ће бити прво гостовање наших драгих словенаца међу нама и оно има за циљ, да приближи и упозна наше крајеве са словеначком позоришном умјетношћу и њеним умјетницима, а то зближавање и упознавање наших културних вредности јесте једна јака подлога здравом развоју нашег младог народа.

Љубљански умјетници са својом посјетом чине један лијеп примјер и дужност је свију наших грађана да их срдачно дочекају и њихове преставе посјете у што већем броју.

(Наставак)

памтити док год живим. Сви знате да ја Марушу волим. Она је сада моја вереница, а за неколико дана биће моја законита жена. — Ваљда ће родитељи одобрити? Но, све једно, како му драго. — У осталом неће се она вјенчати са њима него самном.

Станиша подигне чашицу вина и испије је на искап. Сви присутни стегнуше младенцима чврсто деснице пожелеше им срећу и запеваше:

БИЈЕЛА РУЖА

Снивала је, као бијели лабуд, на тихом валу језера, бијела ружа. Живот њен почињао је у звјездама, а умирао у Сунцу. Дохрлио је к њој дашак лажора у последњем рују запада да ју уљуља у зимски сан. И запала је, заливена тугом.

У близини, осетивши топлину Сунца, почео је жуборити поточић, причајући своју вјечно непромјенљиву причу. Почео је лалакати, пјевуцкати, бучати и опет замирати.

Поново се пробуди младо чедо из пурпурног сна, које сниваше уз цјелов зефира.

Ружа, као да се није љутила! А зашто да се и љути? Зар није доста дуго снивала? — Пробуди се. Усправи витко телашце и подиже главицу.

Разматрајући разбујалу нарав у напону своје, зачује храпав глас свога хранитеља коријена, „Зашто си ти изашло дијете на свијетло? — Још је прерано за те.“ — „Зашто не би изашла

па већ је тако топло.“ — „Остани још спавати, јер све цвијеће снива сладак сан.“

Ружа не хтје да слуша. Пркосно подиже још више главу, не кајући се за сада. Проматраше у нејасној слутњи дрхтање својих латица ослушкујући како у сненом луку биглише славу, како болно туробно јеца.

У санатрењу уживања осети ненадни удар вјетра. Ружи је био одвратан. Још више кад је наговори, и грубо замоли за један плес. Одби га! Тек кад је преста ода хуче, да цвили, да пријети смиривши се, прими његову понуду.

И ето где се њишу у потпуном такту прољетне глазбе. Неочекивано, сасвим изненада остави ружу и похита без поздрава и хвале.

Ружа уморна од плеса осјети око себе густу копрену. Неста топлине свијетла. Оста у тихој сјети сама; док зефирић заплови ваздухом да стресе пелуд с другог цвијећа.

Тако проживи ружа први дан

свог младог живота са сигурношћу да је живот лијеп. Заспа затворивши уморне очи.

Проспававши ноћ осјети топао пољубац. Сунце, јучерашњи пријатељ, пољуби је њежно. Окупа се бијело чедо у јутарњој роси.

Осјети да јој је дугочасно и поче да прича с поточићем, и да поново плеше с вјетром. Долеће лептирић да је посјети. Примивши га љубазно, понуди му свој сок.

Лептирић не оста дуго. Исиса сок — и одлеће (хтио је само да је посјети).

И опет оста ружа сама, тронута, да дрхти и плаче.

Зачу кораке. Угледа човјека, на чијем лицу се одразиваше весеље.

Са смијешком на уснама убербе ружу. Бездружни човјече! Али ипак осјети се ружа краљицом.

Човјек се закити с њоме. Тек на људским грудима дође себи од препасти. Тек сада дође к' свијести. Буде јој јасно, да се раставила од живота, од своје колијефке, да мора умријети ради тренутне радости другог.

Паула Радојковић

Јако Ланнович

ИЗВОЗНИЧКА

УВОЗНИЧКА

депозитарска
РАДЊА
колонијалне
РОБЕ

Трговцима малопродавцима из града и унутрашности да му се за своје потребе обраћају
Цијене без конкуренције

ПРЕПОРУЧУЈЕ

ХОТЕЛ ЕВРОПА

На немањиној Обали издаје се под најам упитати

СТЕФУ ЛУКАЧЕВИЋ
ВЛАСНИКА ХОТЕЛ ЕВРОПА
Подгорица.

„ЗЕТА“ ШТАМПАРИЈА И КЊИГОВЕЗНИЦА
Перише Р. Вукчевића и синова Подгорица.
Телефон 21
Израђује све послове који спадају у ову струку.

Подгоричка Банка — Подгорица

ОСНОВАНА 1904. ГОД.

Главница и фондови преко динара 7.000.000

Прима и укамаује најповољније овлашћени завод за рад са валулама и девизама.

Врши осигурања валуте.

Обавља све банкарске послове најкулантније.

ТЕЛЕФОН бр. 20.

Отвара текуће рачуне трговачким и индустријским фирмама.

Купује стране валуте и чекове по најновијем курсу.

Брзојави адреса: **БАНКА**

Модерна Кожарско-Обућарска радња **ЂКО БРАЋА БИЈЕЛИЋ — ПОДГОРИЦА.**

Извјештавају поштовано Грађанство и цијењене муштерије да су досадашњу своју кожарско-обућарску радњу преселили из улице Новака Милошева број 6 у улици Слободе број 30.

Препоручују:

врло богати избор готових ципела и сандала уз најјефтиније цијене, и прима наруџбе по омјерки, као и за обућаре и опанчаре свих врста кожа и ситнице уз повољне услове и најниже дневне цијене.

2—3

Конкурс

За деловођу у Занатлијском Еснафу у Подгорици. Кандидат мора бити беспорочан, способан и искусан у својој струци, по могућности не жењен. Плата фикс. дин. 1300. Јавити се у свако доба од 8—12 прије подне и од 3—6 после подне у канцеларији Еснафа, са документима. Квалификовани кандидати имају првенствено право Молбе се примају до 15 јуна 1930 г.

Занатлијски Еснаф

КУЋА ПОД НАЈАМ

На спрату, нова кућа, на углу Балшића и Херцеговачке улице, хигијенски и солидно израђена, са електричним осветљењем, декоративно молована, са 15 соба и 5 ходника, издаје се под најам сва или дјелимично,

За услове обратити се В. Дракићу, учитељу — Подгорица.

Подгорица 7-VI-1930 год.

РЕСТОРАНТ „МОСКВА“ — у Подгорици —

Располаже са домаћом и страном кухињом, те само према сезони!

Абоненте прима са умјереним цијенама, а гарантује за дејство добре укусне хране. Увијек фришке хране и сваки гост мора бити удовољен.

послуга брза и тачна јамчи

Ресторант Москва

ШИРИТЕ ЛИСТ „ЗЕТА“

Срећке Државне Класне Лутрије

ПОЗИВ

На куповину срећака (дозова) Државне Класне Лутрије

I. класе 20 кола

Вучење је I. класе 20 кола 8 јула 1390

„ II. „ „ „ 7 августа

„ III. „ „ „ 8 септемб.

„ IV. „ „ „ 6 октобра

„ V. „ „ „ од 10 нов.

до закључно 5 децем.

ЦИЈЕНА СРЕЋКАМА:

1/1. Дин. 100. — 1/2. Дин. 50.
— 1/4. Д и н. 25. —

Срећке шаљемо поштом у сва мјеста у Југославији као и у иностранство новац треба слати чек упутницом број 9032 без да се плати поштарина.

Све поручбине треба слати на књижару

ПЕРА С ВУКОТИЋА
ПОДГОРИЦА